

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a nezloga sve pokrva!“ Nar. Posl.

Prodajna s poštarinom stoji 2 for., a seljake samo 1 for. za cijelu godinu. Izvan Carovine više poštarina. Učijo se najdo najmanje 8 seljaka to su voljni, da im list seljako svim ukupno od jednim zarojem i imenom, darat ćemo za 70 novč. na godinu svakomu. Novci se šalju kroz poštarsku Naznačnicu. Ime, prezime i najbližu Poštu valja jasno označiti. Komu List nedodje na vrijeme, noka to javi odpravništva u otvorenu pismu, za koje se noplaca nikakva poštarina, napisav izvana Reklamacija. Tko List prima i drži, ako je pošten, to ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIČTVO I ODPRAVNIČTVO

naslao se

Tipografa Figli di G. Amati, via della Zonta, N. 7.

Pisma se šalju platjeno poštarino. Vlasti, dopisi i drugi spisi štampaju se ili u cijelosti ili u izdaku, naima prema svojoj vrijednosti i smjeru orega lista. Neodpisani se dopisi nepotrobljuju. Osobna nepadanja i diko sukromne stvari nemalazno mjesta u ovom listu. Prilobona se pisma tiskaju po 6 novč. svaki redak Oglasi od 8. redakah stoje 60 novč., a svaki redak svako 6 novč.; ili u slučaju opetovanja po što se pogodno oglašnik i odpravništvo. Dopisi se norzračuju. Uredništvo i odpravništvo, osim izvanrednih slučajevah, nedopisuju, nego putem svoje Listnice.

Govor Dra. Vitezića

prigodom proračunske razprave o srednjih školah dne 23. aprila 1880. u carev. vijeću.

Visoka kućo! U sedamgodisnjoj sam periodi, odkad mi je čast pripadati ovoj kući, opetovano smatramo za dužnost, da podignem svoj glas na obranu Slavenah u Istri.

Zalibože sam dosada sasvim malo ili ništa uspio. Ali zato neklonim duhom kaplja izdublja kamen ne silom nego čestim padanjem.

Tako ću se marljivo i unapred, dok nedospijem do cilja, boriti za naša prava, koja nam po zakonih od vas, moja gospodo, stvorenih pripadaju. Cijim to u nadi, da će naša prava biti napokon priznata i od same visoke vlade. U ovoj nadi jačaju me riječi izučene u predzadnjoj sjednici sa mini starske stolice

Osobni je to nazor, ali moram reći, da su me te riječi jako razveselile.

Moj predgovornik (g. Naberger) naveo je već broj, u kojem su stanovnici Primorja, najme Slaveni naprama Talijanom. Buduć sam istarski zastupnik, to ću se ograničiti na odnošaje ove zemlje.

Istra ima po zadnjem brojenju pučanstva godine 1869 izev u obzir procent, za koji se je otdad pučanstvo pomnožilo, 256,000 do 280,000 stanovnikah, od kojih je preko dve trećine Slavenah i manje od jednu trećinu Talijanah i potalijančenih stanovnikah;

pripadnikah kojega drugoga plemena nema; jer ono malo činovnikah, koji su u Pulji ili kod jednoga ili drugoga kotarskog ureda nemože se uzeti u obzir.

Kako je tu sa skolami?

Moj predgovornik je već u kratko o tom govorio, nu ja hoću to malo pobliže razložiti.

Broj pučkih skolah je tako malen, da nije u nikakvom razmjeru sa dječom dužnom polaziti skolu. To se može čitati i u vladinom izvještaju. Osim toga su one skole, koje postoje, skoro izključivo talijanske. Slavjanskih pučkih skolah ima jako malo, možes jih na prste izbrojiti.

Kako stojimo sa srednjimi skolami? Ovdje još gore, buduć nije niti jedna slavjanska, prem je dve trećine stanovnikah Slavenah. Obstoje dve gimnazije, ona u Kopru je talijanska, ona u Pazinu je njemačka. Osim toga jesu dve realke, u Piranu je čisto talijanska, niza realka u Pulji — u istini vojnički zavod — čisto njemačka.

Tad je još jedna specijalna skola, naima nautična skola u Malom Lošinju, koja je sasvim talijanska. Možete si pomisliti zalostnije stanje? Jeli to točno izvršavanje temeljnih državnih zakonah, artik. 19. istih zakonah, kojim su se gospoda od one (lieve) strane tako hvatali?

(Govornik polemizira proti govoru njemačkih zastupnikah gg. dr. Reebbauera i Haase-a pak nastavlja.)

Dolazim sada na stvarni predmet svojega govora, na pazinsku gimnaziju.

Ova gimnazija je njemački organizirana; njemačka gimnazija u zemlji, gdje nema niti jednoga Niemca! Neprotuslovi li to svakom razboritu i pedagogičku načelu, pisanom i naravskom zakonu?

Ipak mislim, da je skrajnje vrijeme, da se ta gimnazija već jednom pretvori u hrvatsku gimnaziju. Talijani imaju svoj gimnazij u Kopru, prem sačinjavaju samo treći dio stanovništva; u Hrvati, kojih je preko 160,000, dakle dve trećine, nemaju niti jednoga u svojem jeziku!

U Dalmaciji ima samo 20,000 Talijanah ili bolje rekuć talijanski govorećih stanovnikah, koji su do pred malo imali dve do tri gimnazije; Kočevje, kotar gdje ima po prilici 20,000 stanovnikah, ima svoju realnu gimnaziju u 160,000 istarskih Hrvatah da neće dobiti svoje gimnazije? Moja gospodo! Proti takvoj uredbi, kakva je na pazinskoj gimnaziji, koja protuslovi svakom pedagogičkom principu, koja mjesto da uzgaja, kvari vriedljajuć čuvstva pučanstva, prosvjedovao sam već češće, zalibože svagda uzalud. Sto da uzmogne moj glas proti samovolji bivšega ministra za nastavu i njegovih kreaturah?

Njegova volja bijaše nad sve. U kratko, njihovo je načelo bilo: „Istru moramo germanizirati, moramo otvoriti put Germaniji, a nevidjese, da su Italiji put otvorili.“ Mladi ljudi nemogu tako laliko naučiti njemački kao talijanski, tako da su prisiljeni polaziti talijansku gimnaziju a bježati njemačku.

U svojem daljnjem govoru razlaže

govornik potrebu, da bude i njemački učevni predmeti nu nikako naukovni jezik. Veli, da će bit možda iz početka malo djakoh, ali da je to i drugdje, nu neka se uvede više pučkih hrvatskih skolah. I Talijani sami žele učiti hrvatski jezik, jer su u svagdanjem doticaju sa našim pučanstvom, pak uvidjaju korist pa e potrebu istoga jezika. Razlaže nadalje kako bi djeca lagje učila na hrvatskom nego li na njemačkom jeziku, te da bi se moguo onda ukinuti pripravnici tečaj, gdje se mladići moraju pripravljati za njemački jezik te da lu se tim, nješto pristedito.

Moja želja ide na to — nestavljam posebnoga predloga, ali polazem visokoj vladi na srdec — da visoka vlada toj nestašici pomogne neka se pazinska gimnazija pretvori u hrvatsku, na kojoj lu se koli njemački toli talijanski jezik kao učevni predmet uvesti imao.

Spominje nadalje, da je to slučaj kod hrvatske gimnazije na Rieci, gdje je i njemački i talijanski učevni predmet. Ali isto tako morao ti se i naš jezik uvesti kao učevni predmet na koparskom gimnaziju.

Opetujuć njekoje izreke iz govora ministra za nastavu g. Conrada zavrsuje, da će i za Istrane bolje biti.

Naš zastupnik dr. Vitezić javio se da će govoriti i kod rasprave o proračunu za pučke skole. Buduć jih se je bilo više oglasilo a kuća poprimila konac rasprave to su obje strane izabrale glavne govornike. Za našu stran izabran lije grof Harrach, koji je izvod

HRVATSKE NARODNE PIJESME IZ ISTRE.

CCLXVIII.

Albus kralj i Pavlova ljuba.

(vidi XXII. Lensku pjesmu.)
Tihio je mora kako kal,
Va njen se vozi zlata plav;
Va zlatoj plavi Albus kralj
I s njima mnoga gospoda.
Gospoda viće činjah:
Šćegova gora najgušća,
Šćegova gora najgušća
Šćegova ljuba najljepša?
Petrova gora najviša,
Pavlova ljuba najljepša.
Govori Pavlu Albus kralj:
„Pođi mi kuhat vjeveru:
Ja oću s tobom vjeverat
A s tvojom ljubom noćevat.“
Kad pride Pavle žalostan,
Govori njemu Marica:
„Ča si to Pavle žalostan?
Tužna sam i ja Marica.“
„Rekal je meni Albus kralj,
Da mu grom kuhat vjeveru:
Da oću a manim vjeverat.
A s tobom Mare noćevat.“
Govori Pavlu Marica:
„Neboj se, Pavle, niš toga,
Ja sam ti mlada šćegjiva.
Susodn čedo rodila.
Ja ću zet čedo va ruku
I zlatni persten na ruku.“

I ja ću kralja zakumit
I oću njega privariti.“
Kad pride k Pavlu Albus kralj,
Mare mu pride na sustraj.
Se nu se lipo kloniše,
Z diletom v ruki kumise.
„Mislol sam Maru ljubiti:
Sad mi se s njome kumiti.“ —
Darova Mari persten zlat,
A Pavlu kumu sto dukat:
Mladomu čedu zlatan pas,
A Mari kumi dobar glas. —

Tako je tu pjesmu propisao (valjda iz svoje šćevice) seljatin vrbanski, Ivan Gršković-Rošić. Kad ju je sabirao pred njim pročitao, reče Gršković, da je na kraju zaboravio još ovaj stih: „A pijanu (kumicu) sto dukat.“
Ako se dobro sjetam taj isti Gršković je pučki pjesnik, te bi dobro da hrv. Matica odikupi od njega ono nesto pjesničko, što jih ima. Ja jih neke vidjeh. Zanimive su. Ured.

CCLXIX.

Tizbe i Piran.

U jedne susedi
Tizbe imo bise:
Tizbe imo bise:
A junaku —
Piran se govise.
U drugoj susodi
Počel je Piran mlad
Junak je još mlad
Tizbici dohajat

Počeli su judi
I od njih zgovarat.
Počela je majka
Tizbi govoriti:
„Tizbice, kei moja,
Od nauka noga,
Nedaj da mi budeš
Semu rodu tuga,
Semu rodu tuga,
Semu rodu tuga!
A najviše meni!“
Majka ju zatvori
V devotu kamaru,
Da joj neće dati
S Piranom govorit.
A Piran pita:
„Susodićo mile,
Susodićo drage,
Kadi Tizbe moja.“

Da mi je doma ni?“
„Majka ju zatvori
V devotu kamaru,
Da joj neće dati
S tobom govoriti.“
A Piran zakupi
Guslu i svirale,
Pa gre cimberlatu
Tizbi pod pomestru.
Kada Tizbe začu
Piranovo glasi,
Ona počne skusti
One ruse vlasit:
Kada Tizbe začu
Piranov žejni glas,
Počne sprazjat tuho
I bizat s kuće van.

Trin. sb.

Starinska je priča o Piramu i Tizbi. Tizba bijaše liepo djevojčeo u Babilonu, ljuba Piramovu. Kad jim roditelji nedozvolise, da se uzmu, često bi se razgovarali kroz puć zida medju njihovimi kućami, te su sroke učinili, da će se naći na Ninovu grobu pod murvom. Tizba dođe prva, al pohyže, jer je zagledala lava, koj je razdro govedo. Bježeć izgubi Tizba odlelo, a lav ga razdro i okrvava. Dođe zatim Piram i misloć, da je Tizbu zveć zatavila, unesreći od žalosti pod murvom. Od onda patuju crvene murve. Tizba

nađje mrtvo tielo dragoga i skonča se od žalosti. Ovid. Metam. 4.

Tako pripovijeda Friedrich Lübker: „Reallexikon des klassischen Alterthums.“

Hrvatski pjesnik, Dinko Zlatarić pjeva — također ljubav Pirama i Tizbe. Op. uređ.

CCLXX.

Divojčica, narančica
Bila, rumena,
Ondi ti je posteljica
Svilofu platen.
Na njoj spala divojčica
Bila, rumena,
Pasa junak s poli janju
Ter ju pozdravlja:
„Bog daj zdravlje, divojčice,
Bila, rumena,
Služi sam te štiri lita
Serbu vrimona.“
Otrgnula ti naranče,
Ter mu spodala.
„Još nij meni maljahnouu
Mito plaćeno!“
Zagrabila čašu srebra,
Ter mu spodala.
„Još nij meni maljahnouu
Mito plaćeno!“
Zagrabila čašu zlata,
Ter mu spodala.

ostalim i u ime našega zastupnika progovorio sledeće:

„Od strane prijatelja iz Istre izrazilo mi se je, da upozorim g. ministra za nastavu, nek bi uzeo obzir na pučko istarsko školstvo te povećao broj pučkih škola i osobito da uzme obzir da se u slavlanskih občinah uvedu i slavlanske škole.

Sto se tiče učiteljske preparandije u Kopru to bi ju valjalo organizirati po lag § 19. drž. temeljnoga zakona; isto tako želi gosp. zastupnik da se na istarskoj preparandiji u Gorici ustroji odiel za hrvatski jezik.“

Našemu zastupniku srdačna hvala, izrazio je želju svih hrvatskih rodoljubah Istre! Na vami je sada, rodoljublji naroda, da i vi svoju učinite, nek se čim prije ozivotvori naš pravedan zahtjev.

RAZGOVOR

med Jakovom i Markom pod ladonjom pazinskome dne 18. travnja o. g.

Jakov. Dobro došao dragi Marko! Kamo vi?

Marko. Ako će Bog svetoj službi pak onda doma. Ta evo nedjelja je i liep danak, samo da bi i dobro ljeto bilo.

Jakov. E dakle crkva naša nije za živince kad ju jeste poštenji ljudi pozlaže kao sto ste vi.

Marko. Bog Vam prostio! Ta tko bi mogao to samo pomisliti.

Jakov. Ne recite „pomisliti“ nego je „rekao“ jedan pazinski mračni kaputaš jednom kmetu neznam dali Beramcu dali Trživanu.

Marko. Pa zašto. Bog ga nevidio?

Jakov. Zato jer on tako u svojoj mračnoj glavi misli. — Dosao jedan kmet u Pazin s parom volova pak nije imao gdje ih priveže a on će porugljivo doviknuti. „goni živinu u crkvu ta crkva je za nju!“

Marko. Bože mili ta valjda neće biti gospodin. To nebi reklo ni ono pazinsko jecalo.

Jakov. Da, nije gospodin ni po znanju ni po mišljenju a nit po govorjenju al se nosi po gospodski i htjeo bi biti. — Nu o tom surornjaku imao bi ti kazati još mnoge druge stvari.

Marko. Jeste! On mjeri po svojem laktu al mi kmeti poštenji drugačije mislimo o crkvi nego on. Sto se nas tiče, vjerni ćemo ostati našoj crkvi i našim narodnim svećenicom. Skoda da ih je malo sad kad ih najviše potrebujemo! —

Jakov. O „narodnih“ svećenih govoris, da pravo al — pst! Ta evo ide ovamo Karnjcl. Da te čuje pred oltarom bi te očito nazvao: „norcem, tupoglavecem, smutljivcem...“ Kako običaje nazivati oh! Predobri puk, koj ga trpi i tusto hrani...

Marko. Sto ovaj koj sada prolazi. Jakove, ti si prečotar, ja toga nemogu vjerovati! Ta valjda znađe, sto je crkva!

Jakov. On veli da znađe, nu nezna, jer bi se inače drugačije ponašale nekoje njegove prirepine u crkvi...

Marko. Zalihože istina je. Bio sam samo jedanput u Vašoj crkvi ove kurizme te nisam znao dali sam na svetom mjestu il u — njekakvom...

Jakov. Sudi molim te, nemoj dalje... nemoj mi srce ranjati... divljačine ina u Pazinu puno... a glavari muče a glavari neće da korak jedan učine.

Marko. Stvari se događaju koje čovjek nemože skoro da vjeruje...

Jakov. I ja nemogu kad vidim i čujem na svoje oči i uši sto se govori i čini a glavari muče, a glavari neće da korak učine...

Marko. Bog im prostio!

Jakov. I Duh sveti ih razsvjetlio! dostavljam ja.

Marko. Jakove! kako čujem sada imate nove glavare. Bit će možda bolje. Kako su izpali izbiri?

Jakov. Bože daj! al mi srce obuzima neki strah, neka slutnja... Pitao me kako da su izbiri izpali? Odgovaram ti: onako kako su morali izpasti. Njihova stranka morala pobijediti, ama se nebo srusilo, ama se pravda gazila, ama se krv točila. Podpuhnuo tihi vjetar i odnesao naše pravde...

Marko. Kaki vjetar?

Jakov. E vjetara i vjetrenjeka ima u našoj presretnoj... puno, puno.

Marko. Prave, da su nekoji vjetri zdravi...

Jakov. Da, al ima i pogibeljnih koji ruše i obaraju.

Marko. Jeste prijatelju al ostavimo zagonetke. Kazite mi: tko je vaš načelnik gradski...

Jakov. Neznam.

Marko. Kako to? Čuo sam da je Dr. Costantini.

Jakov. Naš nije, jer ga nismo učinili Čuo sam da je postao neki Costantini načelnik zuluah!

Marko. Haj! i u nevolji znađe se saliti. Ja te danas nerazumijem niti znam koji su ti „zlu“!

Jakov. Ala si pametan. Bi te oni koji su ga izabrali. Mi sigurno nismo.

Marko. Pak tako počastije sebe i njega

Jakov. Ama da po jednom tupoglavu čuškavcu!

Marko. Tko je opet ovaj? Jakov. Nebiva u Pazinu nego malo dalje Gračičca. Aha! znam ga. Ubogo stvoreni! Čuo sam da se kani premjestiti u Pazin.

Marko. Ne u Drščevku valjda. Jer da tamo rado odpočiva pak da misli ondje i oči zaklopiti...

Jakov. E, e, malo koristi još manje škode...

Marko. Sta hoćeš tim reći? Ja te nerazumijem.

Jakov. Al bi me razumio onaj tobožni glavar Grdoselski, koj je na svojem doratu kao biesan letio od kuće do kuće i milom i silom turao ne samo mlade ljude nego i grbave starije na izbore u Pazin obećavajuć im javno zato novac, kruha i vina. Kukala mu majka!

Marko. A da, čuo sam, da ima jako liepa konja, stoga je mogao brzo obači one svoje ljude da rećem bolje — suznje.

Jakov. Ima al će mu omršaviti.

Marko. Zašto?

Jakov. Zato, neće maskoro imati siena, da ga nasiti. Čujte Marko! Pred nešto dana pravio mi jedan pazinski prodani zadržapanac, da je morao tako raditi, hoću reći, plesati kako su kaputasi svirali i r inace da bi još bilo po njega. Nesmiljenac ima u Pazinu, koji znađu dobro za „grlo“ („güt“) dužnika stisnuti.

Marko. Pak —

Jakov. Pak tim hoću reći da bi se moglo bilo tako i našem „šjoru Toninu“ dogoditi. Tko visoko leti, nizko pada.

Marko. Avaj meni! sto moram čuti. Zao bi mi ga ipak bilo. Poči en u crkvi i molit ču Boga za našega „šjor Tonina“ da mi ga još za taj put pustite...

Jakov. Nemojte se s Bogom saliti. Za zasliepene dužni suo marljivo Boga moliti...

Marko. Razumijem vas dobro. Bog pa opametio njega i mnoge mu drugare. Dodjete u nedjelju pak čete mi još kojeg pripovjediti jer vam se pristoj: Vaše su mi opazke jako mile.

Jakov. Al niso Karnjcl. Doći en. S Bogom!

Pogled po svijetu.

U Trstu 30. travnja 1880.

U posljednjem smo broju rekli, da je ministar predsjednik, grof Taaffe, držao u carevinskom vieću lakav govor, da bi se mogla od njega nećemu nadati i naša stranka, akoprem si je uzeo u glavu, da bez Niemcah nesmi vladati.

Na taj je govor sledilo ono znamenito glasovanje, kojim mu bude uzkraveno tako zv: na razpoloživa zaklada, te mu naprosto odkazano svako dalje povjerenje i pouzdanje. Profi njemu je glasovala sva redom njemačka stranka a naši se nisu našli u toliku broju na okupu, da nadglasuju njegove protivnike, te ga tako obrane i spase. Da li su to naši učinili navlas, il se tako nek slučajno dogodilo, toga mi nebi znao ni sad pravo kazati. Ali što je istina jest, da je naime grof Taaffe tom prigodom jasno e vidio, da se ustavovierska stranka nemisli s njim nikako sporazumiti, a naša da ga može kad hoće i pridržati i srusiti. Zato se je od onog dara znatno k njoj približio, a ona mu na uzdarje obećala u svakom slučaju svoju pripomoć. Pa dočim su Niemci mislili, da će morat odstupiti, ono se sad snobivaju, gdje vide, da s jedi kreće nego ikada. Prva dobra posljedica tog najnovijeg sporazumka med njim i našom strankom jest, da se počeo prilicno topiti u Austriji debeli led narodne nejednakopravnosti, jer u ovo petnaest danah bude zaključeno, uvadjati malo po malo narodni jezik u srednje slovenske škole i u samo prazko svenčeliste. Tko taj zaključak dobro shvati, vidit će, da smo na putu u novu dob. pak mu se uora i sama Austrija pri kazati u sasvim drugom, svežijem načinu i veseljem licu. Pod konac tekuće godine bit će u svoj državi popis pućanstva, i to ne samo po glavah, kao dosada, nego i po jeziku. Mi već sad opozorujemo naše ljude na taj događaj, da pazi, da nam se tom prigodom ne učini krivica, te nas nemadju manje nego li nas u istinu ima. Opet se usta nećuje, kad će se otvoriti zemaljski sabori. U Ugarskoj i Hrvatskoj sve po starom.

U Rusiji su stvari okrenule mnogo na bolje. Grof Loris Melikov pripravljao malo po malo omu ogromnu zemlju slobodi i posvenašnju preporedu. Dosad se htjelo usutkati narod skrajnom strogošću, a Loris ga Melikov gleda predočiti razboritom blagostju Sve, što ima pokvarena i novaljda, naime u opravi i činovničtvu, ukida i odstranjuje; a sto valjala i poštena, uvadja i namještuje. I Poljakom je pružio ruku pomirenja, a oni mu iskreno izjavili, što zele i čemu se u to ime od Rusije nadaju. Svoj toj promjeni u načinu vladanja da je uz Melikova stolec i duša sam carevije prestolonasljednik. U Berlinu nisu se još ni sad oporavili od zabune, u koju jih je dovela Glandstonova u Engleskoj pobjeda. Distađe i njegovo ministarstvo je već odstupilo

„Još nij meni maljahnomu Mito plaćeno! Prijalja ga okol' vrata, Ter ga 'stjobilja. Sad je meni maljahnomu Mito plaćeno! Sabrao u Rakotolah p. Orlandini.

CCLXXI. Brona i sestra joj. *)

Jedan kraj gospodja Drinompoji biše, On se za istinu oženit otiše. Pošje k Pandijanu kćer njega prositi. Da 'ko mu ju hoće za ženu spudati. A kraj mu odesla, da će dobre voje Na samo kćer, s njim blaga do voje. Volit ih Brončicu ali Filomenju? Volit en ja s Bronom na kamenju spati, Nego s Filomenjom na biših lancunih. Volit en ja s Bronom po gori šetati, Nego s Filomenjom v kamari siditi.

Moja pripravljajica, Mare Mihalja, reče mi, da se samo dovdje pjeva i da dalje ju nitko nema; a kad ju dopjevaju, da si razno čin pripravljajica. Evo kako ga je ona meni pripravljajica:

*) Na pjevu iz objeda biva tonar „na pjevu“ Pod rečar, za „Zdravje Marijino“, ubiše se svi stvoriti u kelo to obidja sa zopclit iao grad, a oz to pjevanje pjesma. Medja istini i etc.

Sedaj se je zateklo Broni, da bi šol dvignut Filomenu, ku je zatekla. Onda ju je cel mut dvignut i ju je po putu napastoval, a Filomena ni otela prestat voji njegovoj. Onda njoj je itegnut zaljk, da nebudo mogla sestri kazat. Ona je znala pismo, pek je napisala pismo da njoj je oterzni muž učinil. A sestra Brona za učinit mužu delpot je imela sina, ki se je zval Lonfermo. Onda ga je ubila pak ga je pol skuhala pol spekla. Onda kada je šol muž za stol obedvat pital je ženu: „kadi je Lonfermo, drago dite moje? Neka re (gre) s menum obedvat.“ A žena mu odgovori: „Jijte, gospodine, Lonfermo je bliz.“ Onda mu ga je na jeden pjat dala pol skuhana pol spečena; a onda je on odgovoril: „ni Bog, ni svi judi z ruk mi te ne zenu!“ i onda, da su se obrnuli v lastovice, i da su šli po ponoštri biše van, i da tako sedaj računaju, da su od njih potekli lastovice. I da se za to varik lastovice crkivo diže. Trinaj. 5b.

CCLXXII. Riba zlatokrilna

Sačila je Mare Lonca marutani; Na nju se statila Riba zlatokrilna. Počne Mare misliti: Kako bi ja jela? Uplete mričicu Oč svojih rusih vlač Uplete mričicu, Pak jenu ribicu. Počne kraj misliti, Čo Mare merita?

Počne Mare misliti: Komu bi ju dala? Ona ju je dala Krāju gospodlnu. Tri sto zlatih dukat

Ora se pjesma pjeva kad idu u večer izu tanca nerjesticom po gradu. Trinaj. 5b.

CCLXXIII. Baba i rano.

Skočila baba prik vode, Nostla runce va ruce, Još ni naprav skočila, Da si je runce zmočila, Počela f ona Boga moliti, Da bi runce osušilo; Još ni naprav izrekla, Da je runce osušeno Počne Boga moliti, Da bi ono osušeno; Još ni naprav izrekla, Da je ono osušeno Počela f ona Boga moliti, Da bi ono spređeno; Prela teče, pojaše, Preslicu nosi na rame, A vrelence v ruciće, Počela ona Boga moliti, Da bi ono smotano;

Još ni naprav izrokla, Da je ono smotano. Počela ona Boga moliti, Da bi ono otkano; Još ni naprav izrokla, Tkalac teče, pojaše, Krošnja nosi na rame, Křibijalca v ruciće, Počela ona Boga moliti, Da bi ono stupano; Još ni pravo izrekla, Stupar teče, pojaše, Stupar nosi na rame, A batilo v ruciće, Vodu nosi v mehčice, Počela ona Boga moliti, Da bi ono šiveno, šiveno. Još ni naprav izrekla, Šilac teče pojaše, Lakat nosi na rame, Škare nosi v ruciće, Iglu nosi v jakete, A naprstnjak v topiče, Stolić nosi na glave, Mizu nosi na pleće, Počela ona Boga moliti, Da bi šilac utopli. Još ni ona naprav izrekla, Već se šilac topi, topi. Počela ona plakati, Ki će suknuj krojiti. Počela ona Boga moliti.

mjesto Glandstonu i njegovim prijateljima. Jučer se otvorio novi engleski parlament. Čim bude gotovo ovrhovljenje da će se čitati kratčin prestolni govor, iz kojeg ćemo najbolje vidjeti, što znači ova u Engleskoj promjena vlade i parlamenta. U Francuskoj raste sve to više razdor med crkvom i vladom. U Italiji se ministarstvo opet koleba. Po ugovoru učinjenom med Turskom i Crnogorom, imala je ova posljednja dne 22. tek. posjesti predielje. što joj hlehu ono dosudjene u Berlinu. Ali nevjerni su Turci tako stvar udesili, da su Crnogorce pretekli Arnauti, pa sad kolji se i krvavi, ako ćeš da osvojiš, što si pošteno izvojevao. Ali Crnogora, prije nego se odvaži na taj korak, da je prosvjedovala u Carigradu i sav dogadjaj prijavila evropejskim velevladim. Iz te bi se iskre mogla opet poroditi velika vatra na Istoku. I Turci da su se veoma uplašili radi dogadjajha u Engleskoj, pa sad da su mnogo popustljiviji naprama Grčkoj.

Franina i Jurina

Fr. Jurino, ča ti se vidi, ko narodnosti si ti, hrvatsko, slavjansku al ilirsko?
 Ju. Kud ti se navrglo to pitanje, dragi ti, ter čujš me kako govorim. Kada hrvatski govorim, bit ću valjda i hrvatsko narodnosti.

Fr. Tako jo pravo, to sam si i sam mislil, al nezameri mi, da sam te pitat. Čul sam da jo va velikom tjeđu neki kanturina na Voloskem, kada su v crekvo pevali, rekai, da on neče hrvatski pevat, aš da on Hrvat al, nego da je Slavo-Ilirico, pak da mu gre laglje latinski pevat.
 Ju. Ej, pust ga s mirom, dragi ti, — saružak je to, kada neče da pripozna svojga materinskoga jezika!

Fr. Čujš Jure, ča ti se vidi najsmješnje od onih mermorij, kah je sinjor Eduardino za oem ča j pobral kopita s Kastva pustil za sobnu?
 Ju. Znaš ču, to da je i pismeniku, tvojemu znanotu, ki mu je bil prvi ajutant i kega jo onako rado imel, pol prasca odnesal.
 Fr. Dobro mu stoji, beše mu ga bilo same-mu pojist!
 Ju. Al Muzgije jo bil šegaviji od njega, ni mu on davat na puf rib ud, samo se jo na Kastavce jadt, da su Duardieu paa-part podpisali, zae da mu je on sam davat više dobitku za ribe, nego svi Kastareci skupa.
 Fr. A, zato je toliko žesa za vratu pustil!

Fr. Allora, la nostra val!
 Ju. Ne, naša valja!

DOPISI.

U Vrbniku mjeseca ožujka 1880.

Otkad se ovdje odabralo novo zastupstvo, t. j. od 20. listopada pr. god., vlada podpuno bezvladje ili anarkija, jer nije još odabran občinski odbor. Iстина da se je taj odbor već birao, ali bivši načelnik nezakonito odabran, vas bi občinski odbor od namjestničtva uništen. Al taj korak visokog namjestničtva neide našoj staroj svojti ili bolje njihovim potikačem po volji; jer odabrani načelnik, koj nije dobio nego samo devet glasovah, dakle samo povelicu a i te nije dobio iz osvjedočenja nego više iz neznanja i podložnosti. Radi toga uložise utok na ministarstvo da im odabrana načelnika potvrdi.... Ima li veće ludorije, nega li žaljevati od ministarstva, da učinjeno nerakomitoš uzakoni? Borne, Gospodo potikaci! Koji to napućujete, vam se već moždani il mute il vodne. Da je taj novoizabrani načelnik vriedan načelničtva pokazao je i tim, što nije hotio prisustvovati jednog od najkoratnijih sjednicaah novoizabranog zastupstva, gdje se naime razpravljalo o osušenju vrbničkog polja; za koju svrhu su se zauzeli, najprije naši dostojanstvenici i domorodci, t. j. novoimenovani biskup Dr. Franjo Feretić i dični naš zastupnik Dr. Đinko Vitezić. U koju svrhu je već ministarstvo odredilo 4.000 f. a namjestništvo 2.000 f. samo nek se obveže obćima, da će odkupiti ona zemljišta preko kojih će ići potok. Da, takvoj stvari, koja će pružati cijeloj občini korist, a siromašnomu i gladnomu narodu zaslužbu, nije htio prisustvovati; nego je još na istom obćinskom polju učinio jedan olvor. Takvoj obćoj koristi nije htio prisustvovati, do im je bez ikakvog prava, buduc još samo prosti zastupnik, dao protivnu izjavu na prošnju dvaju duhovnih pomoćnikah, kojim su od više oblasti prošili da jim se doputa stan u naravi ili naknadno u novcu. Svaki plaćnik ima svoj stan bud u naravi ljudi u novcu; miena živina ma svoju stalu, puž vuče sobom svoju kućicu; da, isti pas zakleo se zimi, da će si ljeti i on sagradit kuću, a Vrbnički duhovni pomoćnici da budu bez stana? A zašto? Jer su glasovali proti budućemu načelniku!....
 Gospodine načelnice in spe (u nadi) mi znamo, da to nije vaša herita, što

no kaže Vrbničanin, nego vaših potikačah, jer naš poljodjelac nije zloban, ako ga tko na zlo nenaputi; toga radi vam ne zamieramo nego i prašćamo, le samo preporučamo, da nesušate vaših potikačah, koji su uzrokom da ste se već mnogomu zamjerili, dočim ste prije sa svakim u miru i ljubavi živjeli.

Gospodi potikačem pako velimo: Kad imate svoj liepi mir, mirno ga uživajte; nitko nedira u vas, ne dirajte ni vi u tudje posle. Dok nije bilo vas ovdje, vladao je u Vrbniku mir i sloga; čim ste vi, svojevoljno ili nesvojevoljno, amo došli, eto nemira i nesloge. Ako vam je zao, da su dva svećenika u obćinskom zastupstvu, te da nemožete potikati, kako vas je volja i širili šarenjačtvo, znajte, da nisu za tom čašu težili, ko što teži, hlepi i gramzi jedan od vas za obćinskim tajničtvom, nego su za to u zastupstvu, da bdiju bolje nad obćinskim redom.

Čujemo, da taj buduć tajnik znade više podplatom, nego li svi ostali Vrbničani u glavi, kao što se izjavio neki njegov rodjak. Mi bi to vjerovali, kad bi se znaje na plećih nosilo, a ne u glavi; al do sad znamo, da se znaje ima u glavi, a zloba na plećih. Stoga kaže stara latinska poslovice: "Cave a signatim." Dakle, braće zastupnici! dalje od takovih, da vas nezavedu. Doviknite jim s onim Mletčićem: Mascara ti conoseno!

X.

ČASTNOMU OTCU STJEPANU IVANČIĆU

PROPOVEDNIKU REDA MALE BRATJE U ZNAK STOVANJA I HARNOSTI NA KOSCU KORIZMENOG PROPOVEDANJA OVIJ PIESMI POSVEĆUJE ČRESKI PUK 1880.

Kom da Te časti slavimo, otče naš postovani!
 Kom da Te pjesni hvalimo.
 Kadno po svakoj strani luo se Tvoje izvisiuje, Časti se Božji bran?
 Odlučio Tvoje izstine Začudjen svaki gleda: Svakom Tvo znanje duboko Čovjeku zapovieda, lero Tvoj um razboriti Obja neheski plan.
 Tko nezna, kako rdaćno, Djetinstra Tvoja u sriedu, Majka Te Bogu posretil U šeratiškomu Redu, Zlobnog od svietla daleko, Grdni gdje vlada vrag?
 U dionom tom privoju Za mladih Tvoji hta

Krieposti Tvoje niknuše Ko mladi pupak cvietu: Troja bi žudnja jedina, Da rasteš nebu drag.
 Kad Te pak Božja providnost Na svećeničtvu uzriši, Duša Tvá tad plemenita, Da svetu Vjoru prikrisi Gorljivo, revno uskrnu Uz dušospasni rad.
 Tě k nam Ti prvom doleti Ko slavulj ljubki i dragi; Zveći nam još u ušima Gromki Tvoj glas i blagi, Ioš Ti se divi mudrosti Tvoj domorodni grad.
 Na nebu zarko sunače Kako razpijple ždrake, Naše Ti tako oznanstva Tamne odbijaš irake, I kažeš mudro svakomu Put pravi spasa svog.
 Na Božje Tvoje besjede, I na Tvoj govor sveti, Naše se srca skrušioše, Mrzéd na grieh prokieti, Na križu koj da sateru Izdahnu Čovjek-Bog.
 Grieha se čemo gledati, Ki s neba nas odmeće; Svedjer se Bogu bojati Nit ga uvriedit veće: To Ti jo naše obećanje Životu do na kraj.
 Neka nas sad blagoslovi Blagostina Tvoja rukoj Da snidje Božji blagoslov Svih ovog vjernog puku Da s Tobom bude uživati Iudno nebeski Raj! *)

POUKA.

Škole za poljodjelca. Pod ovim naslovom donasa „Edinost“ članak, vriedan i naše pozornosti. Poljodjelcu ee se nauke, da zadobije čim veće koristi od svoga truda. Podučiti narod u poljodjelstvu zadaća je na prvom mjestu pučkih učiteljah i svećenikah. Do sada malo mogu i jedni i drugi. Kod uzgoja pučkih učiteljah i svećenikah, do sada malo mogu i jedni i drugi. Kod uzgoja pučkih učiteljah gleda se najveće ma to, da se dobro njemački nauče; uće se razne nepotrebne stvari; a malo se obazire na poljodjelstvo. Učitelj pripravi se za gospodina, a ne za savjetnika puku. To se ma proujeniti. Čovjek može biti izobražen i bez njemačkoga

*) Mi tiskamo rado ova pjesmu prigodno, oim svih naših razlogah, jo i radi toga, što želimo, da se ova prava tajniška mjerila nastani i u našem domu, pa da se naš mladi prantel, kao i ovaj, po primjeru Babilonov zalte česta puti nebu pol obično na njegovih takih križih ne samo s ote, nego i s one strane Velebita. Preporučujemo pako nastlatju dobrih i napoljotnih crekkih tekakom, da naspradaju u ljubavi i kojemu svoga miloga materinskoga jezika, da nam se čače doprova njem oglaš i mnogobrojno predbeže na naš list, dočim smo voljni biti jim u strem na tuču. (red)

Da bi šilac izplaval; Još ni ona naprav izrekla, Da jo šilac izplaval. Počela ona Boga moliti, Da bi šal šilac krojiti, Još ni naprav izrekla, Da je šal šilac krojiti. Počela ona Boga moliti, Da bi suknja sivena; Još ni naprav izrekla, Da je suknja sivena. Počela ona Boga moliti, Da bi šal šilac do dome; Još ni ona naprav izrekla, Da je šal šilac do dome. Počela je ona Boga moliti, Da bi suknja nošena; Još ni naprav izrekla, Da je suknja nošena. Počela ona Boga moliti, Da bi suknja kinjena; Još ni naprav izrekla, Da je suknja kinjena.

CCLXXIV.
Večernja pjesmica ognja.
 (Zarečki)
 Pospji, pospi naše žite, *)
 Sada gremo i mi spat:

I svu meč se neprobudi, Dokle se mi stanemo. Kada se mi stanemo, Bogu se zahvalimo, Anjela pomolimo; Tebi čemo dat papat Dobro suho smirivico.**) Isti

CCLXXV.
Plesarica.
 (Zarečki)
 Tancali su tri Veselo ljuden Za moju ljubav. Po četiri dni. A nebogoj matere A nebogoj matero Praznu vriedu na rama, A nebogom otcu Kabanenu po hrstu. A ja nebog san Čahh osan Jan. Ča san ja dobil, To san i razdal. Isti

CCLXXVI.
Djevojka i drva.
 (Zarečki)
 Oj djevojko Jenderla, Hodi u manom po drva. V jamu pala i drva, San si suknu razdrla Dajke, mamo, kluhu, Da si krpau suknuju. Isti

CCLXXVII.
Djevojki predačlet.

(Zarečki)
 Predi, predi, hći moja, Češ se brzo ožaniti. A za kega, mat moja? Za mladoga volara? Neću ga ja, mat moja: Volarova glava Na ostanju *) spala. Isti

CCLXXVIII.
Ponudna djevojka.

(Panački)
 Sunce ishaja med dvima gorama, Jure sedi med dvima ljubama. Prva mu je na rukah zaspala, Druga mu je s tih zgovarala: Čami mene, Juro gospodine! Neću tebe, ponudna djevojko. A ti jimaš arditoga brajna Čami mene, Juro gospodine, Ja ću brajnu lahko ugoditi. Zavrnuša mlada belo krilo, Potekla va gotu gorovitu. Pod gorami steno stecovite, Pod stenami kače jadovite.

Ubila je kaču jadovitu, Natocila jo dro čaše jada, A tretu jo jada i čemera, Pak potekla brajnu, i mu tekla Pij ti brajnu, tega črna vina! Pij ti sestro, ad si mi starija! Pij ti brajnu, ad si mi trudnja! Još ni brajno vina ni pokusil, Zvrnul se jo na zemljicu črnu. Teco mlada Juri gospodine: Uzmj mene, Juro gospodine! Ja sam brajnu lahko ngodila Neću tebe, ponudna djevojko! Svojeja si brajnu otrovala, Pak biš mene jadnega junaka. Proklet budi, Juro gospodine! Sada nimam brajnu, ni dragoga. Isti

CCLXXIX.
Svekrvica i novjesta.
 (Zarečki)
 Svekrvica rano stano, A novjesta brumna spi: Mlada bi se rado stala, Al joj dragi nepusiti: Pospji, pospi, moge draga, Još ti bela zora ni. Svekrvica vođu nosi, A novjesta brumnez spi. Isti

*) Smitka, smitka, brnje, plogro

*) ostanje — bodljak, erat.

jezika. Učitelj ima se odgojiti u narodnom jeziku, da bude mogao djecu učiti čitati, pisati i računati, da njim već mladim koje zrnce dobre nauke u poljodjelstvo usadi. Vriednost svojih nauka imao bi i praktično pokazati. A to bi mogao učiniti, kad bi komad zemlje dobio za objelavanje te kad se nebi mnogo iz jednoga mjesta u drugo seliti morao. Častnim i zaslužnim našim svećenikom uzelo se je škole. Obćine su usljed toga sa školskim nameti preveć obterećene. Škole su jedva bolje, dapače, one su, po sudu mnogih, gore nego li prije. Po svoj prilici morali će se bar djelomično povratiti na staro. Svakako pako imalo bi se nastojati, da se kod odgajanja svećenika obzir uzme na poljodjelstvo.

Različite viesti.

Srećani komers privedju u Zagrebu dne 30. aprila 1880 svedočili su građani „pristaše stranke prava“ u slavu Petra Šubića-Zrinskoga bana i surjaka mu Frana Krista Frankopana.

Leopoldovec. Dne 22. aprila stiže iz Bosne u Zagreb zagrebački regiment ujednovoda Leopolda br. 53 te bi sa velikim slavljem primljen. Na kolodvoru pozdravi četu zagrebački načelnik g. Mrzovčić, gdje spominu kako su se i opet Hrvati izkazali oslobadajuć svoju braću.

Drugi dan bio srećani banket i kazališna predstava narodne opere „Zrinski“. Znaju Hrvati štovati svoje junake!

Iz Kastva. Doznajemo, da tamo idu poslovi dobro, samo da nisu stvari sa odpuštenim Cuderom u redu. Za sadn nećemo iz rezerve sa tim šticionikom nekvojih oblastih, nu upozorujemo dotičnu oblast, koja je već službeno obavještena, da postupa kako valja i kako zakon nalaže te se je nadati, da neće bit i u ovakvoj škakljivoj stvari pristana. Za sada dosta.

Dvadesetpetogodišnjica Iv. pl. Zajca. Slavljenu hrvatski skladatelj Iv. pl. Zajca slaviti će 4 svibnja 25 godišnjicu svoga muzikalnog rada. Taj dan biti će upravo 26. god. što se je u Milanu prvi put pjevala prva njegova lirická opera „La Tirolese“. Zajce bijaše onda još učenik milanskog konservatorija te kad je ravnatelj med učenike istog zavoda razdielio bio libretto pomenute opere da ovi uglasbe, dobi Zajce prvu nagradu. Od tada proteklo je dakle 25 godina, a Zajce, gledajuć na svoju liepu prošlost, danas se može nazvati završenim umjetnikom i učiteljem. Zajca rodila je hrvatska zemlja, al izprva činilo se, da će i s njim biti ono isto, što sa stotinami drugih hrvatskih talenatah, — da će pronesiti tudju slavu. Zajca imala je najprije Italija, a od tuda morao je proć još kroz Njemačku, da da se stalno u domovinu povraiti. Zajce, došav u domovinu, prvu si je zadaću postavio stvoriti bolje dane hrvatskoj glazbi. Što je veliki Lisinskijev duh tok smišljao, to je Zajce izveo. Zajce stvorio nam je hrvatsku operu!

Svojim neumornim radom, koji je dostojno ocjenjan njegovim „Zrinskim“ i „Lisinskim“, biti će Zajce uzorom i pozivajućom potpomstvu. Iza sebe ima on do sada 9 operah, 17 operetah i do 450 drugih liepih kompozicijah. U najdalju i u najzabitiju krajevo hrvatskog roda doprla je Zajčeva pjesma, a s njom i častno imo njegovo! „U boji“ „Živila Hrvatska!“ pjevaju se danas svuda, dokud hrvatski jezik dopire.

Zajce je miljenik hrvatskog roda mitiuk hrvatskih vilah. 4. svibnja vrieduje ga, da ga čitav narod hrvatski oduševljeno pozdravi, da mu s nami zajedno začeli i slatni viek svoj muzikalnog rada doživiti u sretnoj domovini Hrvatskoj!

LISTINICA

Gosp. dopisniku iz Barbane: Premda je poznato, da je vaš dobri „krajel“ protivau svemu, što je hrvatsko, to ipak nemoženo vas je priposlano tiskati radi nekvojih navedonih činah, o kojih trebalo bi doknazati prije nego li se na svietlo iznese! Opišite jednostavno kako stvar stoji.

Gospodinu, koji nam je priposlao političku pjesmu. Kao što već i sam naslov „hrvatsko nar. pjesmo iz Istre“ sakupili smo jedino narodno i nekoliko umjetnih al od naroda već poprilmjenih pjesamah, koje se pjevaju i čuju u Istri i kvamerskih otocih. A i onako ćemo skoro zaključit.

Častnim erkvenim oskrbnlćtvom.

Erkvenimi je zakoni naredjeno, da se u erkvah rabe za službu božju svieće, koje su jedino iz voska. Pošto se pako od nekoliko godinah počelo mješati u vosak, koji ima sluziti za pripravljanje erkvenih sviećah, mnogovrstni tuk; podpisani željom, da po erkvenomu zakonu posluži svim erkvenim oskrbnlćtvom pravimi sviećami iz čista voska, zaprosio je ovdješnju sl. nadbiskupsku kuriju, da bi ona blagoizvoljela nadzirati njegove svieće I. vrsti (I. compimento), koje bi imale sluziti za erkvenu porabu. I doista, sl. nadbiskupska kurija primi tu ponudu dekretom od 28. marča t. g. broj 466 ustanovivši posebnu nadzorničku komisiju, koja će uvijek skrbno paziti, da moje svieće I. vrsti (I. compimento) budu baš iz prava čista voska.

Takove su svieće vriedne svake pohvale, i samo zato, što su iz čista voska, nego jeste što mirno i po malo gore, nekaplju i nekidaju se, vlastitosti, radi kojih i bjelu odlikovane u raznih izložbah.

Podpisani providjen je uvijek velikom zalogom takovih sviećah svake

veličine i debeljine, a još k tomu i duplirah, ukrasnih i slikanih sviećah svake vrsti. A da bude č. erkvenim oskrbnlćtvom laglje, podpisani činit će doći svieće, svim onim, koji ga kakvom naredbom poraste, u najbliznju zelezničku postaju, poštu, il luku i to bezplatno (franko) i prosto svake vozarine uz cieniu f. 2.50 kilogram (dakle f. 1.40 funt) plativši račun u vrijeme 2 mjesecah, a kasnijm u će se isplatam računati 6 po sto god. interesa.

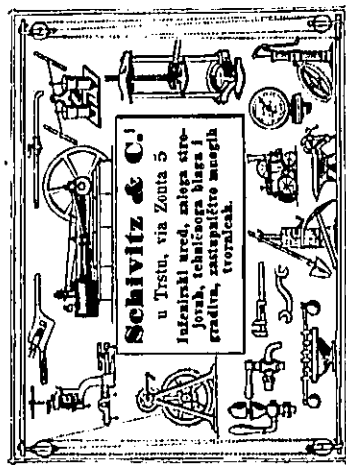
Ako bi tko želio sviećah niže vrsti, lahko ga poslužim onimi II. vrsti, rečenih „sottana“ po f. 2.20 kilo, kanoti i bielimi III. vrsti po f. 1.80 kilo istom pogodbom kao odzgor.

Nahodi se kod mene takodjer skladišće križnih putah u oleografiji pozlaćenimi i rujavimi okviru razne veličine po baš spodobnoj cieni, kanoti i izvrstna tamijana i drugih stvari za erkvenu rabu.

U Gorici (Görz) mjes. oktobra 1879

Alojzjo Bader

sviećar Sjemenarska ulica broj 123.

Ték Novncah polag Borsu u Trstu

od 16—29. Aprila 1880.

D. o	Caradaku (redni)	Naposlao	Liro ster.	Prđ sre- bro (agio)	D. o	Caradaku (redni)	Naposlao	Liro ster.	Prđ sre- bro (agio)
16	5.52	9.47	11.24	—	23	—	—	9.47	—
17	5.55	9.47	11.91	—	24	—	—	—	—
18	—	—	—	—	25	5.57	9.49	11.99	—
19	—	9.49	—	—	26	5.55	9.10	—	—
20	5.55	9.48	—	—	27	5.57	9.49	11.97	—
21	5.56	9.47	11.94	—	28	—	—	—	—
22	5.56	9.47	11.94	—	29	—	—	—	—
23	5.56	9.47	11.94	—	30	—	—	—	—

Pregled tršćanskoga tržišća.

dne 29 Aprila 1880.

	OD	DO
	For. i ne	For. i ne
Vosak primorski i ugarski za 100 kg	108	120
Kafa Portoriko	80	94
S. Domingo	71	84
Kite polag vrsti	34	50
Čukar austriski	31	32
tubeni	—	—
Orasje travo buhaše (Grisantom)	110	180
Naranče skrinjosa	14	17
Karube poljorke za 100 kg	3	50
jorantinsko	—	—
dalmatinsko	—	—
Smokvo Kalaneta	14	15
poljorke	4	—
Lilmani skrinjosa	4	—
Bademski lili mendule pulj. za 100 kg	110	110
dalmatinsko	—	—
jorantinsko	30	—
Lešnjaci	17	19
Šljivo	13	13
Pšonica ruska	—	—
ugarska	—	—
galačka	—	—
Kukuruz (turkinja) ruski	8	13
ugarski	8	30
—	9	—
—	8	11
—	8	30
—	—	—
—	—	—
—	12	13
—	15	15
—	17	20
—	15	25
—	86	100
—	120	—
—	110	115
—	49	92
—	44	72
—	14	40
—	8	12
—	45	16
—	60	75
—	—	—
—	66	—
—	10	—
—	12	—
—	165	185
—	110	134
—	70	100
—	—	—
—	50	80
—	—	—
—	65	—
—	53	—
—	25	31
—	24	30
—	16	24
—	26	27
—	—	—
—	63	89
—	37	39
—	31	53
—	17	51
—	—	—
—	30	—
—	8	—
—	7	7
—	12	14
—	—	—
—	31	48
—	—	—
—	12	25
—	3	7
—	2	18
—	14	16

Svekrvica kuću mete,
A nevjestu brunna spi. itd.
Svekrvica brzo pređe,
A nevesta brunna spi. itd.
Svekrvica ručnju kuba,
A nevesta brunna spi. itd.
Svekrvica u red stari
A nevesta brunna spl. itd.

CCLXXX.

Naranča.
(Zarečka.)
Naranča se vetru moli,
Da ju setar ne spremlomi,
Jer ja ona obrodila:
Svaka grana po naranču,
A na vrhu tri, četiri.
Na vršiću sokol sedi,
Pod narančom slavie poje,
Ljuba stoji k sebi zove.
Ljuba mu jo gorovila:
Čuta jesam tužno glase,
Da mi se ti na put spravljaj.
Srećni ljubii, moj predragi!
Komm meno ti ostavljaš?
Ah predragi ljubia moja!
Daleki su puti moji;
Ti hoditi nebiš mogla. —

Lotati ću a tićicami
Ak' su puti po gorami,
Plavati ću z ribicami,
Ak' po moru su ti puti.

CCLXXXI.

Vilica *) lili klataha djevojka.
(Hrečka.)
Vilica me prosi, da ju ja uzamen,
Ljudi mi govore, da postolec nima.
Ja postolec jiman, ki mene uzame.
Vilica me prosi, da ju ja uzamen,
Ljudi mi govore, da kalceci nima.
Ja kalceci imam, ki mene uzamo.
Vilica me prosi, da ju ja uzamen,
Ljudi mi govore, da stomanje nima.
Ja stomanju imam, ki mene uzame.

CCLXXXII.

Svralce.
(Zarečka. Izdica LXXXI. str. 77.)
Stojte na veselo, Draga bratjo naša!
Draga bratjo naša, Billa Katarina,
*) Vilica od riedii vilah ili vilko = lotati i pas, znanecuju djevojku klataha.

Billa Katarina!
Majka za to pita,
Majka za to pita,
Si li namorana?
Ako san, al' nisan,
No grem se hvalecat',
No grem se hvalecat',
Ni ljudec pravecat',
Ni ljudec pravecat',
Da imam ručicu,
Da imam ručicu

CCLXXXIII.

Radičeva rožica.
(Zarečka.)
Radičeva rožica
Stala je na slenčicu,
Zagledala plavčicu;
Va plavčicu mladiča,
Ki se jo zadavil
Va peru od radiča.
Plavi, plavi plavčica
I doplavi mladiča.
Mi nosimo venčicu,
Da venčamo junaka.
Ki se jo zadavil
Va peru od radiča.

CCLXXXIV.

Imadica.
Radičeva rožica
Radn bi se trgala,
I divojkan govori:
Trgajte me, divojko,
Dokle ste vi mlajuhno.
A kad budete stare,
Ki će meno trgati?
A meno će trgati
Družba ka bude z manon.
Ah družbo, družbico,
Divojčice, mladice,
A kad' mene ne bude,
Ki će meno trgati?
A meno to trgati
Ti junaki, mladići:
Ali junaki mladi
Ordo meno trgaju,
Za klobuk me starljaju.
Kad po putu hodiju,
Va prah meno hitaju,
I z manon se rugaju.
A vi drago divojke,
Kada mo vi trgate,
Nedajte me junakom,
Neg me dajte divojkan,
Ko se z manon dičuju
I va vjadrih nosiju.